

BUITENLAND

TRISTAN DA CUNHA EXIT

De dagbladen hebben bij herhaling melding gemaakt van de eruptieramp die het eenzame eiland Tristan da Cunha in de zuidelijke Atlantische Oceaan, halverwege Kaap de Goede Hoop en Kaap Hoorn, heeft getroffen. De uitbarsting van de doodgewaande vulkaan, welks kegelvorm het grootste deel van het eiland (ter grootte van Terschelling) uitmaakt, heeft tot de evacuatie van de 292 bewoners genoodzaakt en het schijnt zeer twijfelachtig of zij wel naar hun geboortegrond zullen kunnen terugkeren. Na eerst naar het naburige (30 km) onbewoonde eilandje Nightingale te zijn gebracht, zijn zij door een Nederlands schip vervoerd naar Kaapstad met, naar reeds was opgemerkt, bestemming... Engeland en wel de Shetlandseilanden.

Dit drama zou op zichzelf geen reden zijn voor mededeling in ons Tijdschrift, ware het niet dat in de dertiger jaren de wetenschappelijke aandacht op deze kleine nederzetting werd gevestigd.

Tot goed begrip zij als historische noot vooropgesteld dat op het voordien onbewoonde eiland in 1815 na de verbanning van Napoleon naar St. Helena, door Engeland een bezetting werd gestationneerd om eventuele ontsnappingspogingen van de bantering te verijdelen. Na diens dood in 1821 werden de aldaar gelegerde manschappen weer teruggetrokken met uitzondering van degenen die er de voorkeur aan gaven te blijven. Nadien werd de kleine groep aangevuld met schipbreukelingen van allerlei landaard (waaronder een Nederlander Groen die het tot door de anderen erkend hoofd van de nederzetting bracht).

De afstammelingen van deze in oorsprong uiterst geringe groep kwamen in de belangstelling na het bezoek in 1931 van een Engelse kruiser welke marine-arts bij terugkeer rapport uitbracht over de gezondheidstoestand van de bewoners. In tegenstelling tot de uiterst primitieve, ja armelijke levens- en voedingswijze in een weinig gunstig klimaat, trof de goede lichamelijke conditie waarin de leden van de nederzetting verkeerden. Met name oudere individuen kenmerkten zich door een goed geconserveerde constitutie. Daarenboven beschikten zij over een welhaast cariësvrij gebit.

Dit laatste was aanleiding tot velerlei gissingen omtrent de daaraan ten grondslag liggende factoren, zodat men in de Engelse vakliteratuur sprak van „het raadsel van de Atlantische oceaan”. Vooral de voeding werd aan analyserende beschouwing onderworpen ter mogelijke verklaring. Immers de internationale oorsprong van de overwegend Europese volksgroep schakelde de rasfactor uit als mogelijke verklaring voor de cariësonvatbaarheid. Het bleek dat de zetmeelvoeding uitsluitend ontleend werd aan de verbouw van aardappelen; pogingen om ook koren te verbouwen stuitten af op de (van schipbreuken afkomstige) rattenplaag waardoor de te velde staande oogst werd vernietigd. Als eiwitvoeding kwam hoofdzakelijk vis (hoog F-gehalte) in aanmerking, in zeer geringe mate de beperkte veestapel in de vorm van varkens, schapen en koeien.

Na het genoemde bezoek van de kruiser en de daaruit voortgesproten krantenberichten omtrent het primitieve leven van deze eilanders kwam in Engeland de liefdadigheid in beweging met als gevolg overvloedige periodieke zendingen levensmiddelen waaronder tarwebloem en suiker, zomede snoeperijen. Als gevolg daarvan werd op Tristan o.m. enige malen per week brood gebakken, een voordien aldaar onbekend voedsel.

Vijf jaar later volgde per kruiser een nieuw onderzoek naar de gezondheidstoestand van de bewoners. In de daaraan voorafgegane drie jaren hadden tien schepen het eiland aangedaan voor het lossen van levensmiddelen uit de genoemde bron. In het verslag van zijn bevinding constateerde de marine-arts in 1937 dat, vergeleken met vroegere rapporten, de bewoners er in ontwikkeling op vooruit waren gegaan, zij waren minder terughoudend en een groter deel kon lezen en schrijven.

Wanneer in het licht van het moderne cariësonderzoek de tandheelkundige bevindingen van toen waarde kan worden toegekend, dan luidde de conclusie van de marine-tandarts dat het cariëspercentage van 1932 tot 1937 was gestegen van 1,84 tot 4,2 en dat der verloren gegane elementen van 2,84 tot 6,2%. Het percentage cariësvrije gebitten verminderde van 83 in '32 tot 50 in 1937. Abrasie was onder de oudere personen een gewoon verschijnsel, evenals tandsteenafzetting met gingivale irritatie. Ook waren er enkele gevallen van parodontose. Als gevolg van de ontvangst van een zending tandenborstels poetste het jongere element vrij geregeld de tanden.

Nog zij vermeld dat in 1942 op Tristan een belangrijk meteorologisch en een radiostation werden gevestigd, welke uiteraard met de aankomst van het nodige personeel en gezinnen gepaard ging. De autochtone bevolking omvat thans blijkens de laatste krantenberichten 262 personen tegen 241 in 1950.

Omtrent hun huidige gebitstoestand is niets bekend; hopelijk zal na hun aankomst in Engeland een desbetreffend onderzoek het laatste antwoord kunnen geven aangaande het lot dat de gebitten der bewoners van Tristan sinds 1937 onder de invloed van verbeterde levensomstandigheden beschoren is geweest. B.

PIERRE FAUCHARD'S HERDENKING

Op 1 en 2 juli had te Parijs de herdenking plaats van Pierre Fauchard's geboortedag 200 jaar geleden. In de Ecole Odontologique waren collega's uit alle delen van de wereld bijeengekomen om de nagedachtenis van deze „vader van de tandheelkunde" te eren. Het Gemeentebestuur van Parijs hield in het fraaie stadhuis receptie. In het Trianon Paleis te Versailles verenigde men zich aan een lunch.

In de ere-zaal van het Chateau de Grand Mesnil werd op plechtige wijze het borstbeeld van FAUCHARD onthuld. Des avonds hield het organisatie-comité onder voorzitterschap van Dr. ANDRÉ BESOMBES en de secretaris Dr. MAX FILDERMAN receptie op de Fauchard-tentoonstelling in de Ecole Dentaire de Paris.

In de Grand Amphithéâtre van de Sorbonne was zondags het hoogtepunt van de plechtigheden. Vertegenwoordigers van de regering en deputaties van vele landen hebben daar getuigd van de grote verdiensten van de Franse pionier.

Engeland

VERMOEIDHEIDSVERSCIJNSELEN BIJ TANDARTSEN

Een in december 1958 door de British Dental Association ingesteld „Committee on Fatigue in Dentistry" heeft aan ongeveer 30 % van de Engelse tandartsen een enquête-formulier doen uitreiken, ten einde gegevens te verzamelen omtrent lichamelijke klach-

ten en stoornissen, welke geacht worden voort te vloeien uit de inspanningen, verbonden aan de dagelijkse uitoefening van de tandheelkundige praktijk.

Aanleiding tot deze enquête is een reeds eerder door de Association gedane uitspraak dat „dentists have the highest mortality rate amongst professional men at the age when professionally they should be at their prime”. Deze uitspraak berust op een rapport van het hoofd van de Engelse bevolkingsdienst naar aanleiding van de volkstellingen van 1931 en 1951. In overeenstemming hiermee zijn gegevens van de rijksbelastingdienst, volgens welke het gemiddeld inkomen van de Engelse practici na ongeveer het 45e levensjaar een sterke daling vertoont.

„In most professions, either the physical strain is less or the greater financial rewards which accompany accumulated experience offset the effects of reduced physical energy; but in dentistry this is not so”, aldus een redactionele commentaar in de *British Dental Journal* van 19 sept. 1961, waaraan dit bericht is ontleend. In verband hiermee haalt de schrijver de volgende uitspraak van het „McNair Committee” uit 1956 aan:

„We know of no other profession in which such a pattern of earnings obtains. We have no doubt that it must greatly disturb a dentist to find that in middle life his income is no longer increasing but is declining sharply through no fault of his own. Although this trend was evident in this country before the start of the National Health Service and can be seen in America to some moderate extent it has been much accentuated under the National Health Service.”

Brit. D.J. 111:189, 19 sept. 1961.

EUROPEAN ORTHODONTIC SOCIETY

Op het 37e Congres van bovengenoemde vereniging van 7-12 sept. 1961 te Bologna werd gekozen tot president van het 38e Congres van 15-19 juni 1962 te Groningen onze landgenoot K. G. BIJLSTRA, hoogleraar te Groningen.
